ZAKON O USLUGAMA

I. UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se pravo na poslovno nastanjivanje i sloboda prekograničnog pružanja usluga uz obezbeđenje visokog stepena bezbednosti i kvaliteta usluga, uspostavljanje jedinstvene elektronske kontaktne tačke, prava korisnika usluga, administrativna saradnja sa državama Evropskog ekonomskog prostora, nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i druga pitanja od značaja za pravo na poslovno nastanjivanje i slobodu prekograničnog pružanja usluga.

Značenje pojedinih izraza

Član 2.

Pojedini izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) poslovno nastanjivanje je stvarno obavljanje uslužne privredne delatnosti, bez vremenskog ograničenja i putem stalne infrastrukture;
- 2) sedište je mesto iz koga se stvarno upravlja obavljanjem privredne delatnosti pružaoca usluge;
- 3) država sedišta je Republika Srbija ili države Evropskog ekonomskog prostora, u zavisnosti od toga gde se nalazi sedište pružaoca usluga;
 - 4) država EEP je država članica Evropskog ekonomskog prostora;
- 5) pružanje usluga je samostalna uslužna privredna delatnost koja se po pravilu obavlja uz naknadu;
- 6) pružanje mešovite usluge sastoji se od najmanje dve različite samostalne uslužne privredne delatnosti, koje pružalac usluga obavlja samostalno, odnosno koje zajedno obavljaju dva ili više pružalaca usluga;
- 7) pružalac usluge je državljanin Republike Srbije ili države EEP, odnosno pravno lice sa sedištem u Republici Srbiji ili državi EEP, koje pruža ili nudi pružanje usluge:
- 8) korisnik usluge je državljanin Republike Srbije ili države EEP, odnosno pravno lice sa sedištem u Republici Srbiji ili državi EEP, koje koristi ili ima nameru da koristi uslugu, u bilo koje svrhe;
- 9) prekogranično pružanje usluge je pružanje usluge u Republici Srbiji ili u državi EEP, kada pružalac usluge nije poslovno nastanjen na teritoriji države u kojoj se usluga pruža;
- 10) prekogranično korišćenje usluge je korišćenje usluge u Republici Srbiji ili u državi EEP, kada pružalac usluge nije poslovno nastanjen na teritoriji države u kojoj se usluga pruža;
- 11) organ javne vlasti je državni organ, organ autonomne pokrajine, organ jedinice lokalne samouprave, lice kojem je povereno javno ovlašćenje, profesionalno ili strukovno udruženje ili organizacija, koji uređuje ili nadzire pružanje ili korišćenje usluga odnosno sprovodi postupak za dobijanje saglasnosti;

- 12) postupak za dobijanje saglasnosti je postupak pred organom javne vlasti u kojem se pružaocu odnosno korisniku usluge izdaje dozvola, odobrenje ili drugi pravni akt neophodan za pružanje usluge odnosno za njeno korišćenje, uključujući pravne akte kojima je uslovljena registracija ili dobijanje saglasnosti za obavljanje određene uslužne delatnosti:
- 13) uslov za dobijanje saglasnosti je svaki uslov za pružanje ili korišćenje usluge, koji proizlazi iz zakona, podzakonskog opšteg akta Republike Srbije, opšteg akta autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave, opšteg akta organizacije kojoj su poverena javna ovlašćenja, opšteg akta profesionalnog ili strukovnog udruženja ili organizacije, osim uslova koji proizlazi iz kolektivnog ugovora;
- 14) javni interes je opšti interes koji obuhvata: javni poredak, javnu bezbednost, odbranu, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje finansijske ravnoteže sistema socijalne zaštite, zaštitu potrošača, korisnika usluga i radnika, poštovanje načela savesnosti i poštenja u poslovnim odnosima, sprečavanje prevarnog postupanja, zaštitu životne sredine i zdravlja životinja i bilja, zaštitu intelektualne svojine, zaštita i očuvanje istorijskog i kulturnog nasleđa, ciljeve socijalne i kulturne politike;
- 15) regulisana profesija je profesionalna delatnost ili skup profesionalnih delatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja delatnosti na osnovu zakonskih, podzakonskih ili drugih akata, neposredno ili posredno uslovljen posedovanjem određenih profesionalnih kvalifikacija, kao i profesionalna delatnost ili skup profesionalnih delatnosti kojima se bave članovi stručnih organizacija sa profesionalnim nazivom;
- 16) poslovna komunikacija je svaki oblik komunikacije u cilju promovisanja robe, usluga ili poslovnog ugleda pravnog ili fizičkog lica koje se bavi privrednom delatnošću ili regulisanom profesijom, sa izuzetkom:
- (1) davanja informacija koje omogućavaju neposredan pristup delatnosti ovog lica, kao što su informacije o njegovoj elektronskoj adresi ili adresi elektronske pošte;
- (2) davanja, bez naknade, informacija koje su prikupljene istraživanjima ili na drugi sličan način, o robi, uslugama ili poslovnom ugledu ovog lica;
- 17) usluga od opšteg ekonomskog interesa je usluga čiji kvalitet, uslove pružanja ili cenu uređuje, nadzire ili kontroliše organ javne vlasti, u cilju zaštite javnog interesa, naročito zbog velike vrednosti početnih ulaganja, ograničenosti resursa za njeno pružanje, održivog razvoja, društvene solidarnosti i ujednačenog regionalnog razvoja;
- 18) IMI sistem je informacioni sistem za administrativnu saradnju i elektronsku razmenu podataka između nadležnih organa država EEP naročito u oblastima kao što su usluge, elektronska trgovina, profesionalne kvalifikacije i prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj zaštiti.

Primena zakona

Član 3.

Ovaj zakon primenjuje se na usluge koje državljani Republike Srbije ili države EEP, odnosno pravna lica sa sedištem u Republici Srbiji ili državi EEP pružaju na teritoriji Republike Srbije, kao i na usluge koje državljani Republike Srbije, odnosno pravna lica sa sedištem u Republici Srbiji pružaju na teritoriji država EEP.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na advokaturu kao samostalnu i nezavisnu službu pružanja pravne pomoći, koja se u celosti uređuje propisima o advokaturi.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na:

- 1) uređivanje usluga od opšteg ekonomskog interesa i na liberalizaciju pružanja tih usluga;
 - 2) privatizaciju pravnih lica koja pružaju usluge;
 - 3) ostvarivanje ljudskih i manjinskih prava;
- 4) pravo na pregovaranje o zaključenju i zaključenje kolektivnih ugovora i prava iz kolektivnih ugovora;
- 5) radne odnose, bezbednost i zdravlje na radu, socijalnu zaštitu, oporezivanje;
 - 6) oblast krivičnog prava;
 - 7) određivanje merodavnog prava;
- 8) mere kojima se štiti ili unapređuje kulturna ili jezička raznovrsnost ili medijski pluralizam;
 - 9) ukidanje monopola u pružanju usluga i na državnu pomoć.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se i na:

- 1) usluge od opšteg interesa;
- 2) finansijske usluge, usluge povezane sa digitalnom imovinom i druge usluge nad čijim pružanjem Narodna banka Srbije vrši nadzor, odnosno kontrolu, u skladu sa zakonom:
- 3) pružanje javnih elektronskih komunikacionih mreža i pripadajućih sredstava i/ili javno dostupnih elektronskih komunikacionih usluga;
- 4) usluge u oblasti saobraćaja, uključujući vazdušni, vodni, železnički i drumski saobraćaj, javni gradski prevoz i taksi prevoz, prevoz sanitetskim vozilom i vozilom hitne medicinske pomoći, aerodromske i lučke službe;
 - 5) usluge privremenog zapošljavanja;
- 6) poslove zdravstvene zaštite koji obuhvataju sprovođenje mera za očuvanje i unapređenje zdravlja građana, sprečavanje, suzbijanje i rano otkrivanje bolesti, povreda i drugih poremećaja zdravlja i blagovremeno i efikasno lečenje i rehabilitaciju;
- 7) audiovizuelne usluge, uključujući televizijsko i radijsko emitovanje i bioskopske projekcije;
 - 8) priređivanje igara na sreću;
 - 9) usluge privatnog obezbeđenja;
- 10) usluge socijalne zaštite, koje pružaju ustanove socijalne zaštite i drugi subjekti u socijalnoj zaštiti u skladu sa zakonom, kao i delatnost udruženja osnovanih radi ostvarivanja humanitarnih ciljeva;
- 11) vršenje prenetih ili poverenih javnih ovlašćenja, uključujući javnobeležničku delatnost i poslove izvršitelja.

Odnos prema drugim zakonima

Član 4.

Propisi kojima se uređuju pravo na poslovno nastanjivanje i sloboda prekograničnog pružanja usluga usklađuju se sa odredbama ovog zakona, osim propisa koji se usaglašavaju sa propisima Evropske unije o upućenim zaposlenim u

uslužnim delatnostima, audiovizuelnim uslugama, priznavanju profesionalnih kvalifikacija, ili primeni propisa o socijalnom osiguranju na radnike, samozaposlena lica i njihove porodice.

Dokazivanje ispunjenosti uslova za dobijanje saglasnosti Član 5.

Ako se u postupku za dobijanje saglasnosti od pružaoca usluga zahteva da određenom ispravom odnosno dokumentom dokaže ispunjenost uslova za dobijanje saglasnosti, organ javne vlasti dužan je da prihvati svaku ispravu odnosno dokument iz države EEP koji su namenjeni istoj svrsi, odnosno iz kojih jasno proizlazi da je taj uslov ispunjen.

Organ javne vlasti ne može da zahteva od pružaoca usluge da dostavi original, overenu kopiju ili overeni prevod isprave odnosno dokumenta iz stava 1. ovog člana, osim kada za to postoji javni interes.

Organ javne vlasti može da zahteva od pružaoca usluge da dostavi neovereni prevod isprave odnosno dokumenta iz stava 1. ovog člana na jezik koji je u službenoj upotrebi u Republici Srbiji.

Odredbe ovog člana ne primenjuju se na dokazivanje ispunjenosti uslova za priznavanje stranih profesionalnih kvalifikacija, dokazivanje ispunjenosti uslova za učešće u postupku javne nabavke, dokazivanje ispunjenosti uslova za upis u odgovarajući registar i dokazivanje upisa advokata u odgovarajući imenik odnosno registar u matičnoj državi.

II. JEDINSTVENA ELEKTRONSKA KONTAKTNA TAČKA

Uspostavljanje jedinstvene elektronske kontaktne tačke Član 6.

Jedinstvena elektronska kontaktna tačka (u daljem tekstu: JEKT) je državni elektronski servis putem kojeg organi javne vlasti Republike Srbije razmenjuju informacije i putem kojeg zainteresovana lica mogu besplatno da se obaveste o uslovima i postupcima za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje, odnosno za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga u Republici Srbiji.

JEKT se uspostavlja na Portalu eUprava, u skladu sa zakonom.

Ministarstvo nadležno za poslove trgovine (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo) se stara da JEKT bude ažuran, pregledan, jasan i jednostavan za korišćenje. Organi javne vlasti su dužni da nadležnom ministarstvu blagovremeno dostave potpune podatke iz svog delokruga koji su od značaja za ažurnost JEKT-a.

Nadležno ministarstvo i organi javne vlasti staraju se da zainteresovana lica mogu elektronskim putem preko JEKT-a pouzdano i lako da pribave sve obrasce i dokumenta i da preduzmu sve radnje u cilju ispunjavanja uslova odnosno sprovođenja postupka za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje, odnosno dobijanje saglasnosti za pružanje usluga u Republici Srbiji.

Odredba stava 4. ovog člana ne odnosi se na uslove čija se ispunjenost mora neposredno proveriti pregledom prostorija ili opreme za pružanje usluga ili procenom sposobnosti ili ličnog integriteta pružaoca usluga ili odgovornih lica, ako je pružalac usluge pravno lice.

Posebna organizacija nadležna za projektovanje, usklađivanje, razvoj i funkcionisanje sistema elektronske uprave obavlja stručne poslove tehničke podrške prilikom uspostavljanja i vođenja JEKT-a, kao i stručne poslove koji se odnose na obezbeđivanje sigurnosti i bezbednosti podataka u JEKT-u.

Vlada uređuje postupak razmene informacija između organa javne vlasti i nadležnog ministarstva preko JEKT-a, kao i način preuzimanja podataka iz elektronskih registara koji su uspostavljeni posebnim zakonima.

Obaveštavanje preko JEKT-a Član 7.

Nadležno ministarstvo dužno je da pružaocima i korisnicima usluga omogući da preko JEKT-a lako pristupe tačnim i potpunim informacijama o:

- 1) uslovima koje pružaoci usluga moraju da ispune u Republici Srbiji, a posebno o uslovima i postupcima za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje i prekogranično pružanje usluga;
- 2) organima javne vlasti koji obavljaju poslove od značaja za funkcionisanje tržišta i promet usluga, njihovim nadležnostima, kao i načinu na koji pružalac odnosno korisnik usluge stupa u neposredan kontakt s njima;
- 3) načinu i uslovima za upis odnosno ostvarivanje uvida u javne registre i baze podataka o uslugama i pružaocima usluga;
- 4) pravnim sredstvima i postupcima za ostvarivanje i zaštitu prava pružalaca odnosno korisnika usluga;
- 5) organizacijama i udruženjima koja pružaju praktičnu pomoć pružaocima odnosno korisnicima usluga i načinu na koji pružalac odnosno korisnik usluge stupa u neposredan kontakt s njima.

Nadležno ministarstvo i organi javne vlasti staraju se da pružaoci i korisnici usluga preko JEKT-a mogu, na zahtev, da dobiju obaveštenje od nadležnog organa javne vlasti o primeni propisa od značaja za poslovno nastanjivanje odnosno pružanje usluga i da dobiju jednostavna opšta uputstva za postupanje u skladu s tim propisima.

Organ javne vlasti dužan je da pruži opšte informacije o primeni odgovarajućih propisa. Organ javne vlasti nije dužan da daje pravne savete u pojedinačnim slučajevima.

Organ javne vlasti dužan je da najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahteva pružaocu odnosno korisniku usluga preko JEKT-a dostavi obaveštenje odnosno uputstvo iz st. 1. i 2. ovog člana, uključujući obaveštenje o tome ako je zahtev nerazumljiv ili nepotpun.

III. PRAVO PRUŽALACA USLUGA NA POSLOVNO NASTANJIVANJE

Pravo na poslovno nastanjivanje

Član 8.

Pružaoci usluga imaju pravo na poslovno nastanjivanje u Republici Srbiji.

Obavljanje uslužne privredne delatnosti može se usloviti dobijanjem saglasnosti u postupku pred organom javne vlasti.

Postupak za dobijanje saglasnosti iz stava 2. ovog člana uređuje se i vodi u skladu s principima zakonitosti, zaštite prava građana i zaštite javnog interesa, srazmernosti i nediskriminacije, efikasnosti i ekonomičnosti, pravilnog i potpunog utvrđivanja odlučnih činjenica, dvostepenosti u rešavanju, pravnosnažnosti i pružanja pomoći stranci.

Uslovi za dobijanje saglasnosti Član 9

Uslovi za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga propisuju se u cilju sprečavanja samovoljnog postupanja organa javne vlasti pred kojim se vodi postupak i zaštite javnog interesa u skladu sa principima srazmernosti, nediskriminacije, javnosti i transparentnosti i moraju da budu opšti, objektivni, unapred objavljeni, lako dostupni i jasni.

Pružaocu usluga mogu da se stave na teret samo razumni i stvarni troškovi sprovođenja postupka za dobijanje saglasnosti. Postupak za dobijanje saglasnosti ne sme da odvraća pružaoce usluga od obavljanja uslužnih delatnosti, kao ni da odlaže ili komplikuje pružanje usluga bez osnovanog razloga.

U postupku za dobijanje saglasnosti ne može se zahtevati da pružalac usluge ponovo ispuni uslove iz stava 1. ovog člana, ako je već jednom ispunio iste uslove, ili po svrsi bitno slične uslove, u Republici Srbiji ili u državi EEP. Prethodna ispunjenost uslova dokazuje se u skladu sa odredbama člana 5. ovog zakona.

Uslov za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga ne sme da bude diskriminatoran u pogledu sedišta odnosno državljanstva ili prebivališta pružaoca usluge, njegovih osnivača, članova ili zaposlenih.

Od pružaoca usluge ne može da se zahteva da ima sedište, odnosno da bude član profesionalnog ili strukovnog udruženja ili organizacije samo u jednoj državi EEP, da mu primarno sedište bude u Republici Srbiji, kao i da je ranije obavljao, odnosno bio registrovan za obavljanje predmetne uslužne delatnosti u Republici Srbiji.

Davanje saglasnosti ne može da se uslovi ni:

- 1) postojanjem reciprociteta s državom EEP u kojoj pružalac usluge ima sedište odnosno čiji je državljanin;
 - 2) ekonomskom opravdanošću davanja saglasnosti u konkretnom slučaju;
- 3) zaključivanjem ugovora o osiguranju od profesionalne odgovornosti sa domaćim osiguravačem;
 - 4) pribavljanjem garancije kod domaće banke.

U postupku za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga ne može se tražiti mišljenje profesionalnog ili strukovnog udruženja čiji su članovi stvarni ili potencijalni konkurenti pružaoca usluge.

Važenje saglasnosti za pružanje usluga Član 10.

Saglasnost za pružanje usluga izdaje se bez prostornih i vremenskih ograničenja.

Saglasnost iz stava 1. ovog člana uključuje i mogućnost osnivanja zavisnih društava i obrazovanja ogranaka.

Pružalac usluge dužan je da u roku od sedam dana obavesti JEKT o osnivanju zavisnog društva u ciljy obavljanja uslužne delatnosti za koju je dobio saglasnost, kao i o tome da više ne ispunjava neki od uslova za dobijanje saglasnosti.

Prostorno važenje saglasnosti za pružanje usluga može se zakonom ograničiti ako to nalaže javni interes.

Vremensko važenje saglasnosti za pružanje usluga može se zakonom ograničiti u sledećim slučajevima:

- 1) ako je neophodna redovna provera ispunjenosti uslova za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga, a kontinuirana ispunjenost tih uslova garantuje pružaocu usluga da će saglasnost biti obnovljena;
- 2) ako javni interes nalaže da se ograniči broj ovlašćenih pružalaca određene usluge, u skladu sa odredbama člana 11. ovog zakona;
- 3) ako javni interes nalaže da važenje saglasnosti bude vremenski ograničeno.

Ne smatra se da je saglasnost za pružanje usluga vremenski ograničena ako se može obnoviti besplatno i bez ponovne provere ispunjenosti uslova.

Ne smatra se da je saglasnost za pružanje usluga vremenski ograničena ako je propisan rok u kojem je pružalac usluga dužan da počne da obavlja uslužnu delatnost, nakon dobijanja saglasnosti.

Javni poziv

Član 11.

Ako ograničenost prirodnih resursa ili tehničkih kapaciteta za obavljanje određene uslužne delatnosti nalaže da broj ovlašćenih pružalaca bude ograničen, saglasnost za pružanje usluge dobija se u transparentnom i nepristrasno sprovedenom postupku po javnom pozivu.

Saglasnost za pružanje usluge koja je dobijena u postupku po javnom pozivu ograničena je vremenski i ne može se obnoviti bez sprovođenja postupka iz stava 1. ovog člana. Učesnici u postupku po javnom pozivu su ravnopravni, a saglasnost koju su ranije imali ne može se računati kao prednost.

Prilikom utvrđivanja opštih kriterijuma za davanje saglasnosti na osnovu javnog poziva, organ javne vlasti vodi računa o javnom interesu.

Vlada bliže uređuje postupak po javnom pozivu iz stava 1. ovog člana.

Postupak za dobijanje saglasnosti i rok za odlučivanje Član 12.

Za prijem podnesaka u postupku za dobijanje saglasnosti nadležni su organ javne vlasti pred kojim se vodi postupak i nadležno ministarstvo preko JEKT-a. Nadležno ministarstvo je dužno da zahtev za dobijanje saglasnosti i ostale podneske koje je primilo preko JEKT-a prosledi organu javne vlasti bez odlaganja, a najkasnije sledećeg radnog dana.

Primalac je dužan da podnosiocu bez odlaganja potvrdi prijem podneska.

Nadležno ministarstvo je dužno da potvrdi i da je podnesak koji je primljen preko JEKT-a prosleđen nadležnom organu javne vlasti.

Zajedno sa potvrdom da je primio zahtev za dobijanje saglasnosti, organ javne vlasti odnosno nadležno ministarstvo preko JEKT-a, dužno je da podnosioca zahteva obavesti o:

- 1) roku za odlučivanje o tom zahtevu;
- 2) pravnim lekovima na koje podnosilac zahteva ima pravo;
- 3) pravnim posledicama propuštanja organa javne vlasti da o zahtevu odluči u roku.

Ako podnesak ima formalni nedostatak koji sprečava da se po njemu postupi ili je nerazumljiv ili nepotpun, organ javne vlasti odnosno nadležno ministarstvo preko JEKT-a dužno je da bez odlaganja obavesti podnosioca zahteva o potrebi da uredi podnesak i o tome da rok za odlučivanje teče od dostavljanja urednog zahteva.

Odluka o zahtevu za dobijanje saglasnosti bez odlaganja se dostavlja podnosiocu zahteva, bez obzira na to da li je zahtev podnet neposredno organu javne vlasti ili nadležnom ministarstvu preko JEKT-a.

Organ javne vlasti dužan je da u roku od 30 dana od dana prijema odluči o urednom zahtevu za dobijanje saglasnosti. U složenim slučajevima organ javne vlasti može da produži ovaj rok, samo jednom i najviše za 30 dana. Odluka o produženju roka za odlučivanje proizvodi pravno dejstvo ako je dostavljena podnosiocu zahteva pre nego što je istekao rok koji se produžava.

Ako organ javne vlasti propusti rok za odlučivanje, smatra se da je zahtev za dobijanje saglasnosti usvojen u celini, osim ako je radi zaštite javnog interesa posebnim zakonom uređeno drugačije.

IV. SLOBODA PREKOGRANIČNOG PRUŽANJA USLUGA

Princip slobodnog prekograničnog pružanja usluga Član 13.

Prekogranično pružanje usluga je slobodno.

Prekogranično pružanje usluge može se zakonom ograničiti samo ako je to neophodno za zaštitu javnog poretka, javne bezbednosti, javnog zdravlja ili životne sredine od stvarne i ozbiljne opasnosti.

Ograničenje iz stava 2. ovog člana propisuje se i tumači u skladu s principima:

- 1) nediskriminacije po osnovu države sedišta odnosno državljanstva pružaoca ili korisnika usluge;
 - 2) srazmernosti ciljevima radi kojih je propisano.

Zabrana određenih ograničenja slobode prekograničnog pružanja usluga

Član 14.

Prekogranično pružanje usluga ne može se usloviti:

- 1) poslovnim nastanjivanjem na teritoriji Republike Srbije;
- 2) dobijanjem saglasnosti od organa javne vlasti, upisom u odgovarajući registar ili članstvom u profesionalnom ili strukovnom udruženju ili organizaciji u Republici Srbiji, osim ako je to predviđeno propisom kojim se propisi Republike Srbije usaglašavaju sa pravom Evropske unije;
- 3) posedovanjem isprave na osnovu koje se utvrđuje identitet, koju izdaje organ javne vlasti u Republici Srbiji.

Pružaocu usluge koji nema sedište u Republici Srbiji ne može se zabraniti da uspostavi odnosno koristi infrastrukturu potrebnu za obavljanje predmetne uslužne delatnosti.

Posebni uslovi u pogledu opreme i potrošnog materijala za obavljanje uslužne delatnosti propisuju se samo ako su neophodni za zaštitu javnog zdravlja odnosno za sprovođenje ili unapređenje bezbednosti i zdravlja na radu.

Prekogranično pružanje usluga na teritoriji Republike Srbije ne može se otežavati odnosno onemogućavati merama ili propisima koji podstiču korisnike usluga da usluge pribavljaju od pružalaca usluga sa sedištem na teritoriji Republike Srbije.

Prekogranično obavljanje uslužnih delatnosti samozaposlenih fizičkih lica ne može se usloviti zasnivanjem radnog odnosa. Samozaposleni se ne mogu staviti u neravnopravan položaj u odnosu na pravna lica ograničavanjem njihove ugovorne sposobnosti.

Izuzeci od zabrane ograničenja slobode prekograničnog pružanja usluga

Član 15.

Odredbe čl. 13. i 14. ovog zakona ne primenjuju se na:

- 1) uslugu koja je posebnim zakonom određena kao usluga od opšteg ekonomskog interesa, pod uslovom da je tim zakonom jasno i precizno određen predmet te usluge (predmet obaveze pružaoca usluge prema njenom korisniku), kao i javni interes za njeno obavljanje, naročito u delatnostima poštanskih usluga, snabdevanja električnom energijom, toplotnom energijom, gasom i vodom, odvodnjavanja i tretmana otpada;
 - 2) obavljanje poslova izvršitelja;
- 3) ulazak i boravak državljana trećih država (lica koja nisu državljani Republike Srbije ili država EEP) na teritoriji Republike Srbije;
- 4) autorska i srodna prava, topografije integrisanih kola, kao i prava industrijske svojine;
 - 5) zakonsku javnobeležničku formu određenih pravnih poslova i izjava;
- 6) registraciju vozila koja su predmet lizinga odnosno dugoročnog zakupa po osnovu ugovora zaključenog izvan Republike Srbije;
 - 7) merodavno pravo za ugovorne i vanugovorne obaveze;
- 8) pitanja uređena propisima koji se usaglašavaju sa posebnim propisima Evropske unije o:
 - (1) upućivanju zaposlenih u uslužnim delatnostima;
 - (2) zaštiti podataka o ličnosti;
 - (3) socijalnom osiguranju zaposlenih, samozaposlenih lica i njihovih porodica;
 - (4) posebnim administrativnim uslovima za slobodno kretanje lica;
- (5) regulisanim profesijama, kao i o uslužnoj delatnosti koju zbog njene prirode mogu da obavljaju samo lica koja ispunjavaju uslove za bavljenje odgovarajućom regulisanom profesijom;
 - (6) nadzoru i kontroli transporta otpada:
 - (7) reviziji finansijskih izveštaja.

Mere zaštite javnog zdravlja i životne sredine Član 16.

U izuzetnim slučajevima, kada preti stvarna i ozbiljna opasnost po javno zdravlje ili životnu sredinu, državljaninu države EEP odnosno pravnom licu sa sedištem u državi EEP može se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriji

Republike Srbije, pokretanjem postupka i izricanjem mere u skladu sa zakonom radi sprečavanja ili otklanjanja te opasnosti.

Mera iz stava 1. ovog člana mora da bude srazmerna opasnosti koja preti i izriče se pod uslovom da:

- 1) u Evropskoj uniji nije izvršeno usklađivanje propisa o bezbednosti predmetne usluge;
- 2) izrečena mera obezbeđuje efikasniju zaštitu od mere koja se može preduzeti po pravu države sedišta pružaoca usluge;
- 3) država sedišta pružaoca usluge nije preduzela nikakve mere ili su mere koje je preduzela nedovoljne za otklanjanje opasnosti koja preti.

Organ javne vlasti može da izrekne meru iz stava 1. ovog člana samo ako je prethodno okončan postupak uzajamne pomoći iz člana 17. ovog zakona.

Odredba stava 3. ovog člana ne primenjuje se na postupak pred sudom.

Postupak uzajamne pomoći Član 17.

Pre nego što izrekne meru iz člana 16. stav 1. ovog zakona, organ javne vlasti dužan je da zahteva od nadležnog organa države sedišta pružaoca usluge da preduzme mere radi sprečavanja ili otklanjanja opasnosti koja preti i da mu bez odlaganja dostavi sve potrebne podatke o pružaocu usluge, predmetnoj usluzi i okolnostima slučaja.

Kada organ javne vlasti Republike Srbije primi zahtev iz stava 1. ovog člana u vezi s pružaocem usluge sa sedištem u Republici Srbiji, dužan je da nadležnom organu države EEP bez odlaganja dostavi sve tražene podatke, kao i da ga obavesti o izrečenim merama, odnosno o merama koje mogu da se izreknu po pravu Republike Srbije.

Pre nego što izrekne meru iz člana 16. stav 1. ovog zakona, a nakon što primi podatke iz stava 1. ovog člana, organ javne vlasti dužan je da obavesti nadležni organ države sedišta pružaoca usluge i Evropsku komisiju o razlozima zbog kojih smatra da:

- 1) mera koju je preduzela država sedišta pružaoca usluge, odnosno mera koja može da se preduzme po njenom pravu, nije adekvatna;
- 2) mera koja može da se izrekne po pravu Republike Srbije ispunjava uslove iz člana 16. stav 2. ovog zakona.

Organ javne vlasti može da izrekne meru iz člana 16. stav 1. ovog zakona po isteku roka od 15 dana od dana kada su država sedišta pružaoca usluge i Evropska komisija primile obaveštenje iz stava 3. ovog člana. Organ javne vlasti dužan je da postupi po odluci Evropske komisije kojom se utvrđuje da mera koja može da se izrekne po pravu Republike Srbije nije u skladu s propisima Evropske unije, kao i kojom se zahteva od Republike Srbije da se uzdrži od izricanja, odnosno da obustavi sprovođenje pomenute mere.

U hitnim slučajevima, kada preti neposredna opasnost po javno zdravlje ili životnu sredinu, organ javne vlasti može da izrekne meru iz člana 16. stav 1. ovog zakona pre okončanja postupka uzajamne pomoći.

U slučaju iz stava 5. ovog člana, organ javne vlasti dužan je da bez odlaganja obavesti Evropsku komisiju i nadležni organ države sedišta pružaoca usluge o izrečenoj meri i razlozima zbog kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.

V. PRAVA KORISNIKA USLUGA

Slobodno korišćenje usluga i pravo na obaveštenost Član 18.

Korisnici usluga slobodno i pod jednakim uslovima koriste usluge na teritoriji Republike Srbije.

Korisnici usluga imaju pravo na obaveštenost o opštim uslovima pod kojima se u državama EEP pružaju i koriste usluge, radi donošenja razumnih ekonomskih odluka o prekograničnom korišćenju usluga.

Zabrana diskriminacije

Član 19.

Zabranjena je diskriminacija korisnika usluga po osnovu:

- 1) države sedišta odnosno državljanstva, prebivališta ili boravišta korisnika;
- 2) države sedišta odnosno državljanstva pružaoca, čiju uslugu koristi ili namerava da koristi.

Prekogranično korišćenje usluge ne može da se uslovi dobijanjem saglasnosti od organa javne vlasti, odnosno davanjem izjave pred tim organom, osim ako se isto zahteva za korišćenje te usluge kada je pružalac usluge poslovno nastanjen u Republici Srbiji.

Zabranjeno je da se korisniku usluge onemogući ili oteža dobijanje finansijske pomoći za pribavljanje određene usluge, zbog toga što pružalac usluge nema sedište u Republici Srbiji, odnosno zbog mesta pružanja usluge.

Opšti uslovi poslovanja pružaoca usluge mogu da sadrže posebne uslove za korišćenje usluga s obzirom na državljanstvo, prebivalište ili boravište korisnika usluge samo ako za to postoje opravdani razlozi (razlike u tarifi zbog troškova putovanja do mesta korisnika usluge, povećani troškovi zbog tehničkih uslova za pružanje usluge na određenom mestu, itd.).

Dužnost obaveštavanja korisnika usluga

Član 20.

Nadležno ministarstvo dužno je da korisnicima usluga omogući da, na zahtev, preko JEKT-a lako pristupe tačnim i potpunim informacijama od značaja za prekogranično korišćenje usluga.

Informacije iz stava 1. ovog člana odnose se na:

- 1) uslove koje pružaoci usluga moraju da ispune u državi EEP, a posebno uslove koji se odnose na zaštitu potrošača:
- 2) pravna sredstva i postupke za ostvarivanje i zaštitu prava korisnika usluga kada pružalac usluge nema sedište u Republici Srbiji;
- 3) organizacije i udruženja koja pružaju praktičnu pomoć korisnicima usluga u državama EEP, kao i način na koji korisnik usluge stupa u neposredan kontakt s njima.

Nadležno ministarstvo pribavlja informacije od značaja za prekogranično korišćenje usluga u postupku administrativne saradnje sa nadležnim organima država EEP iz člana 29. ovog zakona.

VI. BEZBEDNOST I KVALITET USLUGA

Obavezno predugovorno obaveštavanje korisnika usluge Član 21.

U cilju održavanja i unapređenja bezbednosti i kvaliteta usluga, pružalac usluge dužan je da korisniku usluge blagovremeno, jasno i pregledno stavi na raspolaganje potpune podatke iz člana 22. ovog zakona.

Pružalac usluge dužan je da obavezu iz stava 1. ovog člana izvrši pre zaključenja ugovora, odnosno pre početka pružanja usluge, ako se ugovor ne zaključuje u pisanoj formi.

Pružalac usluge izvršava obavezu iz stava 1. ovog člana na jedan od sledećih načina:

- 1) stavljanjem na raspolaganje korisniku usluge podataka iz člana 22. ovog zakona na mestu zaključenja ugovora, odnosno na mestu pružanja usluge ako se ugovor ne zaključuje u pisanoj formi, tako da mu budu lako dostupni;
- 2) predajom korisniku usluge informacionog materijala koji sadrži detaljan opis usluge, sve podatke iz člana 22. ovog zakona, kao i podatke iz člana 23. ovog zakona koje je korisnik zahtevao;
- 3) dostavljanjem korisniku usluge elektronske adrese na kojoj su lako dostupni svi podaci iz člana 22. ovog zakona.

Ako pružalac usluge ne ispuni obavezu iz stava 1. ovog člana, korisnik usluge može da zahteva poništenje ugovora. Pravo da se zahteva poništenje ugovora prestaje istekom jedne godine od dana njegovog zaključenja.

Predmet obaveznog predugovornog obaveštavanja Član 22.

Pružalac usluge dužan je da korisniku usluge stavi na raspolaganje sledeće podatke:

- 1) ime i prezime, odnosno naziv pružaoca usluge, status, pravnu formu, adresu sedišta, adresu za prijem pošte, broj telefona i, po mogućnosti, broj faksa i adresu za prijem elektronske pošte;
- 2) ako je pružalac usluge upisan u javni registar, naziv registra i matični broj, odnosno drugi podatak za pouzdanu identifikaciju pružaoca usluge u tom registru;
- 3) ako se za pružanje te usluge zahteva saglasnost organa javne vlasti, osnovne podatke o tom organu ili JEKT-u, njihovim nadležnostima, kao i načinu na koji se stupa u neposredan kontakt s njima;
- 4) ako je pružalac usluge obveznik poreza na dodatu vrednost u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dodatu vrednost, njegov poreski identifikacioni broj;
- 5) za regulisane profesije, profesionalnu kvalifikaciju pružaoca usluge i državu u kojoj je stečena odnosno priznata, kao i profesionalno ili strukovno udruženje ili organizaciju kod kojih je pružalac usluge upisan u imenik odnosno registar;
 - 6) opšte uslove poslovanja pružaoca usluge, ako postoje;
- 7) ugovaranje merodavnog prava ili nadležnosti suda odnosno arbitraže, ako je predviđeno;
 - 8) garanciju, ako postoji;

- 9) cenu usluge, ako je unapred određena;
- 10) osnovna obeležja usluge, ako nisu očigledna;
- 11) opasna svojstva usluge iz člana 24. stav 1. ovog zakona;
- 12) ako pružalac usluge ima zakonsku obavezu da se osigura od profesionalne odgovornosti, odnosno da korisniku usluge pruži odgovarajuće sredstvo obezbeđenja, osnovne podatke o osiguravaču odnosno davaocu obezbeđenja, kao i načinu na koji se stupa u neposredan kontakt s njima;
- 13) o načinu na koji korisnik usluge može da izjavi reklamaciju u slučaju da usluga koja mu je pružena nije saobrazna onome što je ugovoreno, kao i postupku rešavanja reklamacije.

Na postupak rešavanja reklamacije iz stava 1. tačka 13) ovog člana shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje zaštita potrošača.

Predugovorno obaveštavanje na zahtev korisnika Član 23.

Pružalac usluge dužan je da korisniku usluge na zahtev stavi na raspolaganje i sledeće podatke:

- 1) cenu usluge koju pružalac nema u redovnoj ponudi, ali u okviru svoje delatnosti može da je pruži na zahtev korisnika usluge;
- 2) ako cena ne može da se utvrdi unapred, način na koji korisnik usluge može pouzdano da je izračuna;
- 3) za regulisane profesije, opšte akte kojima je regulisana profesija uređena u zemlji sedišta pružaoca usluge, kao i način na koji se pristupa tim aktima;
- 4) kodifikovana pravila struke i kodeks poslovne etike koji obavezuju pružaoca usluge i elektronsku adresu na kojoj su dostupni, uz navođenje jezika na kojem su raspoloživi;
- 5) mešovite usluge koje pružalac usluga takođe obavlja, a koje su neposredno povezane s predmetnom uslugom, druge pružaoce sa kojima ih obavlja, kao i preduzete mere za sprečavanje sukoba interesa:
- 6) osnovne podatke o vansudskom rešavanju sporova pri profesionalnom, strukovnom ili trgovačkom udruženju ili organizaciji u koju je učlanjen pružalac usluga, odnosno prema kodifikovanim pravilima struke ili kodeksu poslovne etike koji ga obavezuju, kao i način na koji se pristupa detaljnim podacima o vansudskom rešavanju sporova;
 - 7) druge informacije o svojstvima usluge koju pružalac nudi.

Obavezno osiguranje od odgovornosti Član 24.

Pružalac usluge dužan je da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju od odgovornosti ili da pruži drugo obezbeđenje za obavezu naknade štete, ako određena uslužna delatnost pri normalnom obavljanju neposredno izaziva povećanu opasnost od smrti, telesne povrede ili oštećenja zdravlja korisnika usluge ili trećeg lica ili preti da ozbiljno naruši imovinsko stanje korisnika usluge.

Vlada utvrđuje listu usluga koje se smatraju opasnim u smislu stava 1. ovog člana.

Pri ostvarivanju prava na poslovno nastanjivanje u Republici Srbiji, smatra se da je pružalac usluge sa sedištem u državi EEP ispunio obavezu iz stava 1. ovog

člana, ako se već osigurao od odgovornosti odnosno dao dovoljno sredstvo obezbeđenja u državi EEP. Postojanje osiguranja od odgovornosti odnosno dovoljnog obezbeđenja pružalac usluge može da dokazuje ispravom koja mu je izdata u državi EEP, u skladu s odredbama člana 5. ovog zakona.

Ako osiguranje odnosno sredstvo obezbeđenja koje pružalac usluge sa sedištem u državi EEP ima, samo delimično pokriva rizik odgovornosti za štetu od opasne usluge, dužan je za pruži dovoljno obezbeđenje za rizik koji nije pokriven.

Obezbeđenje po sudskoj odluci

Član 25.

Kada sud u postupku obezbeđenja obaveže pružaoca usluge sa sedištem u državi EEP da obezbedi ispunjenje svoje obaveze, dužan je da prihvati dovoljno sredstvo obezbeđenja iz države EEP.

Poslovna komunikacija regulisanih profesija

Član 26.

Lice koje se bavi regulisanom profesijom ima pravo da promoviše svoje usluge i dobar poslovni ugled, u skladu sa pravilima struke i profesionalne etike, na način koji odgovara prirodi te regulisane profesije, čuvajući poslovnu tajnu i dostojanstvo, samostalnost i nezavisnost svoje profesije.

Ako to nalaže javni interes, poslovna komunikacija lica koja se bave određenom regulisanom profesijom može da se ograniči pravilima struke odnosno kodeksom poslovne etike, na srazmeran i nediskriminatoran način.

Propisi kojima se uređuje poslovna komunikacija regulisane profesije usklađuju se sa odredbama ovog zakona.

Mešovite usluge

Član 27.

Pružanje mešovitih usluga je slobodno.

Lica koja se bave regulisanim profesijama, kao i lica koja obavljaju poslove akreditacije, izdavanja sertifikata, tehničkog nadzora, ispitivanja ili testiranja, mogu da učestvuju u pružanju mešovitih usluga pod sledećim uslovima:

- 1) da ne postoji sukob interesa odnosno nespojivost određenih delatnosti;
- 2) da je osigurana samostalnost i nezavisnost uslužne delatnosti za koju je zakonom propisano da je samostalna i nezavisna;
- 3) da su pravila struke i profesionalne etike, a naročito pravila o profesionalnoj tajni, koja obavezuju pružaoce mešovite usluge, međusobno usklađena.

Slobodno pružanje mešovitih usluga može da se ograniči zakonom, na srazmeran i nediskriminatoran način, radi poštovanja uslova iz stava 2. ovog člana.

Politika kvaliteta i bezbednosti usluga

Član 28.

Republika Srbija preduzima mere i aktivnosti radi ostvarivanja dugoročnog cilja obezbeđenja sistemskih uslova za unapređenje bezbednosti i kvaliteta usluga koje se pružaju na njenoj teritoriji, kao što su:

1) mere i aktivnosti kojima podstiče pružaoce usluga da samostalno održavaju i unapređuju kvalitet svojih usluga, tako što pristupaju sistemima

nezavisne sertifikacije, odnosno donose povelje kvaliteta ili pristupaju takvim poveljama;

- 2) obaveštavanje pružalaca i korisnika usluga o značenju i uslovima za dobijanje različitih oznaka kvaliteta u uslužnim delatnostima;
- 3) mere i aktivnosti kojima podstiče profesionalna i strukovna udruženja i organizacije, kao i udruženja i saveze udruženja za zaštitu potrošača, na saradnju s profesionalnim, strukovnim i potrošačkim organizacijama iz država EEP, radi kontrole, očuvanja i unapređenja bezbednosti i kvaliteta usluga;
- 4) mere i aktivnosti kojima podstiče razvoj sistema nezavisnog ocenjivanja kvaliteta usluga i sertifikacije pružalaca usluga.

VII. ADMINISTRATIVNA SARADNJA

Obaveza administrativne saradnje

Član 29.

U cilju kontrole, očuvanja i unapređenja kvaliteta i bezbednosti usluga, kao i nadzora nad radom pružalaca usluga u pravnom prometu, Republika Srbija pristupa IMI sistemu za administrativnu saradnju i elektronsku razmenu podataka s državama EEP.

Organi javne vlasti Republike Srbije dužni su da putem IMI sistema sarađuju s nadležnim organima država EEP, a naročito da:

- 1) razmenjuju podatke od značaja za kontrolu, očuvanje i unapređenje kvaliteta i bezbednosti usluga sa nadležnim organima država EEP;
 - 2) učestvuju u postupku uzajamne pomoći iz člana 17. ovog zakona;
- 3) na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP u razumnom roku dostave podatke o pružaocu usluge ili o usluzi;
- 4) na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP u razumnom roku sprovedu inspekcijski ili drugi oblik nadzora ili kontrole u skladu sa zakonom;
- 5) obaveste bez odlaganja nadležni organ države EEP o preprekama za postupanje po primljenom zahtevu, radi dalje saradnje na otklanjanju tih prepreka;
- 6) omoguće nadležnim organima države EEP uvid u registre pružalaca usluga pod uslovima koji važe za domaće organe javne vlasti;
- 7) obaveste Evropsku komisiju o tome da nadležni organ države EEP ne ispunjava obavezu saradnje u okviru IMI sistema.

Organ javne vlasti dužan je da informacije koje je dobio putem IMI sistema koristi samo za svrhe za koje ih je zahtevao.

Nadležno ministarstvo je nacionalni koordinator koji obavlja poslove koordinacije rada organa javne vlasti Republike Srbije u IMI sistemu.

Vlada uređuje sprovođenje administrativne saradnje i elektronske razmene podataka sa državama EEP putem IMI sistema, a posebno saradnju u vezi sa nadzorom nad pružanjem usluga i preduzimanjem mera upozorenja, kao i rad nacionalnog koordinatora iz stava 4. ovog člana.

Saradnja i razmena podataka iz stava 1. ovog člana uređuje se i obavlja u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Nadzor nad pružaocima usluga sa sedištem u Republici Srbiji

Član 30.

Organi javne vlasti Republike Srbije u skladu sa zakonom vrše nadzor i kontrolu poslovanja pružalaca usluga sa sedištem u Republici Srbiji, uključujući njihovo prekogranično pružanje usluga, kao i slučajeve kada poslovanje ovih lica u Republici Srbiji preti da izazove ili je izazvalo štetu u državi EEP.

Kada nadzor i kontrola iz stava 1. ovog člana podrazumeva preduzimanje materijalnih radnji na teritoriji države EEP, organ javne vlasti putem IMI sistema zahteva od nadležnog organa države EEP da preduzme te radnje.

Nadzor nad pružaocima usluga sa sedištem u Republici Srbiji na zahtev države EEP

Član 31.

Osim nadzora i kontrole iz člana 30. ovog zakona, nadzor i kontrola poslovanja pružalaca usluga sa sedištem u Republici Srbiji sprovodi se na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP.

Organ javne vlasti dužan je da putem IMI sistema, na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP, u najkraćem roku dostavi podatke o pružaocu usluge sa sedištem u Republici Srbiji, uključujući:

- 1) potvrdu da predmetni pružalac usluge ima sedište u Republici Srbiji;
- 2) potvrdu da predmetni pružalac usluge, prema saznanjima organa javne vlasti, obavlja svoju delatnost u skladu sa zakonom.

Organ javne vlasti dužan je da u razumnom roku na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP sprovede nadzor, uključujući inspekcijski nadzor, odnosno da preduzme druge mere u skladu sa zakonom prema pružaocu usluge sa sedištem u Republici Srbiji, kao i da putem IMI sistema obavesti nadležni organ države EEP o sprovedenom nadzoru odnosno o preduzetim merama.

Pri izvršavanju obaveze iz stava 3. ovog člana, organ javne vlasti preduzima mere u skladu sa zakonom, koje po njegovoj proceni najbolje odgovaraju razlozima zbog kojih mu se obratio nadležni organ države EEP.

Nadzor nad pružaocima usluga sa sedištem u državi EEP Član 32.

Organi javne vlasti Republike Srbije vrše nadzor i kontrolu poslovanja pružalaca usluga sa sedištem u državi EEP, koji pružaju usluge na teritoriji Republike Srbije, u skladu sa zakonom.

Postupanje organa javne vlasti iz stava 1. ovog člana:

- 1) ne sme da bude diskriminatorno po osnovu države sedišta pružaoca usluge;
 - 2) mora da bude srazmerno razlozima zbog kojih se vrše nadzor i kontrola.

Organi javne vlasti Republike Srbije vrše nadzor i kontrolu prekograničnog pružanja usluga na teritoriji Republike Srbije u skladu sa odredbama čl. 13, 14. i 15. ovog zakona.

Nadzor nad pružaocima usluga sa sedištem u državi EEP na zahtev države sedišta

Član 33.

Osim nadzora i kontrole iz člana 32. ovog zakona, nadzor i kontrola poslovanja pružalaca usluga sa sedištem u državi EEP, koji pružaju usluge na teritoriji Republike Srbije, sprovodi se na obrazloženi zahtev nadležnog organa države sedišta.

Organ javne vlasti dužan je da u razumnom roku na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP sprovede nadzor, uključujući i inspekcijski nadzor, odnosno da preduzme druge mere u skladu sa zakonom prema pružaocu usluge sa sedištem u toj državi, kao i da putem IMI sistema obavesti nadležni organ države EEP o sprovedenom nadzoru odnosno o preduzetim merama.

Pri izvršavanju obaveze iz stava 2. ovog člana, organ javne vlasti preduzima mere u skladu sa zakonom, koje po njegovoj proceni najbolje odgovaraju razlozima zbog kojih mu se obratio nadležni organ države EEP.

Mere upozorenja

Član 34.

Ako organ javne vlasti utvrdi da način obavljanja uslužne delatnosti ili određene radnje pružaoca usluge koji ima sedište u Republici Srbiji ili državi EEP, a pruža usluge u državi EEP ili na teritoriji Republike Srbije, ugrožavaju ili prete da ugroze javno zdravlje ili životnu sredinu, dužan je da putem IMI sistema bez odlaganja o tome obavesti sve države EEP i Evropsku komisiju.

Razmena podataka o poslovnom ugledu pružalaca usluga Član 35.

Na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP, organ javne vlasti dužan je da putem IMI sistema u razumnom roku dostavi podatke od neposrednog značaja za ocenu stručnosti i dobre poslovne prakse pružaoca usluge, kao i da obavesti pružaoca usluge o izvršenom dostavljanju.

Organ javne vlasti putem IMI sistema podnosi obrazloženi zahtev nadležnom organu države EEP za dostavljanje podataka od neposrednog značaja za ocenu stručnosti i dobre poslovne prakse pružaoca usluge.

Na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP, organ javne vlasti putem IMI sistema dostavlja podatke o odluci koja je doneta, odnosno sankciji koja je izrečena u disciplinskom, prekršajnom ili krivičnom postupku, uz navođenje propisa koji su primenjeni, samo ako je predmetna odluka od neposrednog značaja za ocenu stručnosti i dobre poslovne prakse pružaoca usluge i ako je postala pravnosnažna i izvršna. U ostalim slučajevima, na obrazloženi zahtev nadležnog organa države EEP organ javne vlasti dostavlja podatke o tome da li su izjavljeni pravni lekovi i o vremenu koje je redovno potrebno za donošenje pravnosnažne i izvršne odluke.

VIII. NADZOR

Nadležnost za nadzor

Član 36.

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona vrši nadležno ministarstvo.

Inspekcijski nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona vrši nadležno ministarstvo preko tržišnih inspektora, kao i druga ministarstva u skladu sa svojim delokrugom preko odgovarajućih inspektora.

Ovlašćenja inspektora

Član 37.

U vršenju inspekcijskog nadzora iz člana 36. stav 2. ovog zakona, inspektor proverava da li je pružalac usluge:

- 1) obavljao uslužnu delatnost na teritoriji Republike Srbije bez propisane saglasnosti iz člana 8. stav 2. ovog zakona;
- 2) propustio da u roku od sedam dana obavesti JEKT o osnivanju zavisnog društva u ciljy obavljanja uslužne delatnosti za koju je dobio saglasnost, suprotno članu 10. stav 3. ovog zakona;
- 3) propustio da u roku od sedam dana obavesti JEKT o tome da više ne ispunjava neki od uslova za dobijanje saglasnosti, suprotno članu 10. stav 3. ovog zakona:
- 4) obavljao uslužnu delatnost na način koji diskriminiše korisnika usluga po osnovu sedišta odnosno državljanstva, prebivališta ili boravišta, suprotno članu 19. stav 1. tačka 1) ovog zakona;
- 5) propisao diskriminatornu odredbu u opštim uslovima poslovanja, suprotno članu 19. stav 4. ovog zakona;
- 6) propustio da korisniku usluge stavi na raspolaganje podatke iz člana 22. ovog zakona na način propisan u članu 21. stav 3. ovog zakona;
- 7) propustio da korisniku usluge, na zahtev, stavi na raspolaganje podatke iz člana 23. ovog zakona;
- 8) propustio da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju od odgovornosti, odnosno da pruži dovoljno obezbeđenje za obavezu naknade štete u skladu sa članom 24. st. 1. i 4. ovog zakona;
- 9) promovisao svoje usluge ili dobar poslovni ugled protivno pravilima struke, odnosno kodeksima poslovne etike;
 - 10) učestvovao u pružanju mešovite usluge u suprotnosti sa zakonom;
 - 11) propustio da postupi po nalogu u smislu stava 2. ovog člana.

Ako utvrdi nepravilnost iz stava 1. tač. 1) - 5), 8) i 10) ovog člana, inspektor donosi rešenje kojim nalaže način i rok za njeno otklanjanje.

Ako utvrdi nepravilnost iz stava 1. tačka 9) ovog člana, inspektor inicira pokretanje postupka pred profesionalnim ili strukovnim udruženjem koje je usvojilo pravila struke, odnosno kodekse poslovne etike ili organizacijom koja je usvojila pravila struke, odnosno kodekse poslovne etike.

Protiv rešenja inspektora dopuštena je žalba, koja se podnosi nadležnom ministru u roku od osam dana od dana prijema rešenja.

Ako utvrdi nepravilnost iz stava 1. tač. 6), 7) ili 11) ovog člana, inspektor izdaje prekršajni nalog u skladu sa zakonom kojim se uređuje izdavanje prekršajnog naloga.

IX. KAZNENE ODREDBE

Prekršajna odgovornost

Član 38.

Novčanom kaznom u iznosu od 300.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) propusti da u roku od sedam dana obavesti JEKT o osnivanju zavisnog društva u ciljy obavljanja uslužne delatnosti za koju je dobio saglasnost, suprotno članu 10. stav 3. ovog zakona;
- 2) propusti da u roku od sedam dana obavesti JEKT o tome da više ne ispunjava neki od uslova za dobijanje saglasnosti, suprotno članu 10. stav 3. ovog zakona:
- 3) obavlja uslužnu delatnost na način koji diskriminiše korisnika usluga po osnovu sedišta odnosno državljanstva, prebivališta ili boravišta, suprotno članu 19. ovog zakona;
- 4) ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju od odgovornosti, odnosno ne pruži dovoljno obezbeđenje za obavezu naknade štete u skladu sa članom 24. st. 1. i 4. ovog zakona:
- 5) promoviše svoje usluge ili dobar poslovni ugled suprotno članu 26. stav 1. ovog zakona;
- 6) učestvuje u pružanju mešovite usluge suprotno članu 27. stav 2. ovog zakona.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se fizičko lice ili odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 150.000 dinara.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 500.000 dinara.

Novčane kazne u fiksnom iznosu Član 39.

Novčanom kaznom u iznosu od 100.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) korisniku usluge ne stavi na raspolaganje podatke iz člana 22. ovog zakona na način propisan u članu 21. stav 3. ovog zakona;
- 2) korisniku usluge, na zahtev, ne stavi na raspolaganje podatke iz člana 23. ovog zakona;
 - 3) ne postupi po rešenju inspektora iz člana 37. stav 2. ovog zakona.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se fizičko lice ili odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara.

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 50.000 dinara.

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Donošenje propisa na osnovu ovog zakona Član 40.

Podzakonski akti koji se donose na osnovu ovlašćenja iz ovog zakona biće doneti u roku od godinu dana od dana njegovog stupanja na snagu.

Propisi iz člana 4. stav 1. i člana 26. stav 3. ovog zakona uskladiće se sa ovim zakonom do dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Pružaoci usluga dužni su da svoje opšte akte usklade sa ovim zakonom do dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Razvojne etape JEKT-a Član 41.

U roku od dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona nadležno ministarstvo dužno je da uspostavi JEKT.

Do početka primene ovog zakona nadležno ministarstvo preko JEKT-a obavlja poslove besplatnog obaveštavanja zainteresovanih lica o uslovima i postupcima za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje, odnosno za dobijanje saglasnosti za pružanje usluga u Republici Srbiji.

Stupanje na snagu Član 42.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", osim odredaba člana 5. i čl. 7-39, koje se primenjuju od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.